

Olimme olleet tyttöjen kanssa illalla siwan takana, kun luoksemme oli tullut poika porukka. Pojat olivat meitä vanhempia ja heillä oli mukanaan alkoholia. Alaikäisiä hekin tosin olivat, mutta en olisi uskonut viime yön menevän sellaiseksi. Pojat lähestyivät meitä hiljalleen, pian pojat uskaltautuivat kumminkin lähemmäs. "Moro tytsit! kelpaisko juoma?" mukavasti humalassa oleva poika kysyi. Me tytöt vilkaisimme toisiian. Sitten ystäväni sanoi: "Noista kahesta en tiiä, mutta mulle kelpaa." Minä ja toinen ystäväni Janita katsahdimme toisiimme pelokkaasti. Mitä ihmettä Emma puhui, koulussa hän oli hyvä ja sääntöjä noudattava oppilas. Hän käyttäytyi muutenkin hyvin, mitä tämä nyt tarkoitti. "Hei Emma, ootko sä ihan varma?" kysyin häneltää hiljaa. "Joo tosi varma Jannaseni!" hän sanoi hymyissä suin. Minä ja Janita katsahdimme taas toisiimme. "No hyvä. Tulkaas nyt tytsyt!" hummalainen poikas sanoi hymyillen, ja lähti kävelemään kömpelösti metsään päin. "Tulkaa!" Emma naurahti ja lähti seuraamaan poikia. "Emma!" Janita huudahti hiljaa Emmalta, katsahtaen edellä meneviin poikiin. "Juu tulkaa," Emma jatkoi nauraen. Taas Janna ja Emma vaihtoivat katseen. He lähtivät seuraamaan poikia ja Emmaa. Metsässä oli nuotio, ja sen ympärillä oli joukko nuoria. Osalla nuorista oli alkoholia ja muita nautinto aineita, toisilla ei taas näkynyt. Emma meni poikien kanssa nuotion ympärille, mutta Janna ja Janita jäivät kauemmas. "Tää ei oo kyl kovin hyvä ajatus", Janita kuiskasi Jannalle. "Sä oot kyllä oikeessa!" Janna kuiskasi takaisin. Tytöt olivat lähellä toisiaan ja katsoivat muiden nuorten ilon pitoa. Pian näimme kuinka luoksemme asteli kaksi poikaa. Näin katsottuna he näyttivät olevan selvin päin. "Mitä mieltä ootte?" möreä ääninen poika kysyi. "Kauheeta!" Janna tuhahti, miettimättä mitä sanoi. Sitten hän säpsähti, olisiko niin kannattanut sanoa? "Taidat kyllä olla oikeassa" toinen pojista sanoi. Janna kiinnitti nyt huomionsa toiseen poikaan. Hän oli pitkä ja komea. Janna tunsu kuinka puna nousi poskillen, hän sai vain nyökkäyksen aikaan. Janna käänsi katseensa Janitaan, joka oli iskenyt silmänsä möreä ääniseen poikaan. "Tää on kyllä aika kamala paikka. Lähettekö vaikka siwan pihalle? Me ainakin häivyttään täältä." möreä ääninen poika ehdotti. Janna ja Janita vaihtoivat taas kerran katseet ja nyökkäsivät sitten. He seurasivat poikia takaisin siwan taakse. Se oli paljon parempi vaihto ehto kun jäädä metsään. Möreä ääninen poika keroi nimekseen Tomi, ja taas komea poika kertoi nimekseen Lauri. He tutustuivat keskenään ja he tuntuivat pitävän toisistaan. Kun he olivat matkalla, he kuulivat Emman äänen: "Mitä te teette? Idiootit tulkaa takas!" Emma huusi ja juoksi heidät kiinni. Sitten hän tarttui Jannaa hiuksista ja alkoi repimään Jannan hiuksia. Janna kiljaisi kivusta ja säikähdyksestä. Lauri otti ja tönäisi Emman sivuun. Sitten hän otti Jannasta kiinni hellästi ja veti lähelleen. Tomi teki Janitalle samoin. "Sä et kiusaa näitä yhtään enempää!" Tomi kirosi Emmalle. Lauri nyökytteli päätään ja sitten lähdettiin taas jatkamaan matkaa. Loppu yön he viettivät aikaa nelistään. Janita lähti Tomin kanssa noin kahdelta yöllä viettämään loppu yön kahdestaan. He olivat rakastuneet. Yhdessä ainoassa yössä, he olivat rakastuneet toisiinsa palavasti. Janna ja Lauri istuivat penkillä kun Lauri kysyi: "Olisko nyt meidän vuoro?" Janna ei kerennyt tekemään mitään, kun lauri ottii ja painoi kätensä Jannan niskalle. Nopeasti mutta hellästi hän veti Jannan öähelleen ja suuteli tätä. Kaksi päivää kaiken tapahtuneen jälkeen, Janna ja Janita kävelivät iloisina tyttöinä koululle. He astuivat luokkaan. "Oletko sä nähny Emmaa?" tytöt kysyivät Emman poikaystävältä Juholta. "En..me erottiin...en tiiä siitä mitään...kuulin jotain että se olis kadonnu mettää.." Juho sanoi vaivautuneena. "Erositte!" Janita huudahti. Pian tyttöjen suupielet nousivat kumminkin hymyyn. Emma ei tullut kouluun koko päivänä, eikä seuraavanakaan. "Mitä hän Emmalle on tapahtunut? Janita kysyy eräänä päivänä. "Kuule, miten sen sanoisin...mä en halua tietää..Mutta nyt mennään tapaaaaan Tomia ja Lauria!" Janna sanoi hymyillen. "Joo!" Janita hihkaisi. //Anteeks mitä? Joo luit oikein. Musta ei kyllä oo mikään häppönen. Enemmän semmonen roska! :D